

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 524

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 21 iunie 2005

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 228 din 21 aprilie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	1-3		
Decizia nr. 257 din 12 mai 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 92 ¹ din Codul de procedură civilă	3-5		
			ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE
		424.	— Ordin al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale pentru aprobarea Normei tehnice interne cu privire la ocrotirea și gestionarea durabilă a resurselor acvatice vii din apele de munte administrate de Regia Națională a Pădurilor — Romsilva.....
			5-7

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 228

din 21 aprilie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Constantin Doldur — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Florentina Baltă — procuror
Mihai Paul Cotta — magistrat-asistent

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată. Se arată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate, Curtea reținând că acestea nu încalcă prevederile art. 139 alin. (1) din Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 5 aprilie 2004, primită la Curtea Constituțională la 6 decembrie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 2.010/2004, **Judecătoria Târgu Mureș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001,**

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, excepție ridicată de Societatea Comercială „Laura” — S.R.L. în Dosarul nr. 2.010/2004 al Judecătoriei Târgu Mureș.

excepție ridicată de Societatea Comercială „Laura” – S.R.L. într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii formulate de autorul excepției împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a contravenției.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile criticate, prin care se acordă Guvernului dreptul de a stabili și sancționa contravenții prin hotărâri, încalcă dispozițiile art. 139 alin. (1) din Constituție, „potrivit cărora «Impozitele, taxele și orice alte venituri ale bugetului de stat [...] se stabilesc numai prin lege»”. Se arată în acest sens de către autorul excepției că „Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, modificată prin Legea nr. 180/2002, acordă Guvernului puterea de a stabili prin hotărâri (nu prin ordonanțe) contravenții și de a le sancționa”; or, amenzile sunt venituri ale bugetului de stat.

Judecătoria Târgu Mureș consideră că excepția este neîntemeiată. Se apreciază că „în speță ne aflăm în prezența unui caz de delegare legislativă, astfel cum este instituit prin dispozițiile art. 114 din Constituția României [devenit art. 115 după republicarea Constituției], iar Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 a fost supusă aprobării Parlamentului potrivit procedurii legislative, fiind aprobată prin Legea nr. 180/2002, astfel că, urmare a îndeplinirii procedurii legislative de aprobare prin lege, s-a realizat și respectarea dispozițiilor art. 139 alin. (1) din Constituția României. De asemenea, Constituția României nu statuează nici o interdicție privind delegarea legislativă a Guvernului în materia care face obiectul excepției de neconstituționalitate”.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În argumentarea acestui punct de vedere se arată că, în jurisprudența sa, „Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 51 din 12 februarie 2004, [...] sesizată fiind cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, a constatat: «noțiunea de organizare a executării legii din cuprinsul art. 108 alin. (2) al Constituției republicate are un sens mai larg decât cea privind aplicarea legii, și anume prin hotărâri ale Guvernului pot fi dispuse măsuri organizatorice, financiare, instituționale sau sancționatorii în vederea stabilirii cadrului necesar pentru ducerea la îndeplinire a dispozițiilor legii. Așadar, legiuitorul nu mai stabilește întotdeauna direct, prin lege, contravenții și sancțiuni, ci, chiar în sensul textului constituțional invocat, această competență revine autorității publice însărcinate cu organizarea executării legii.

În consecință, Curtea nu poate reține că prevederile art. 2 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, care atribuie Guvernului, în mod expres, competența de a stabili și sancționa prin hotărâre anumite fapte ce constituie încălcări ale legii, sunt neconstituționale»”.

Avocatul Poporului consideră că prevederile criticate sunt constituționale.

În motivarea acestui punct de vedere se arată că dispozițiile criticate nu contravin art. 139 alin. (1) din Constituție. Avocatul Poporului consideră că „este constituțională dispunerea unor măsuri sancționatorii în vederea stabilirii cadrului necesar pentru aducerea la îndeplinire a dispozițiilor legii. Așadar, legiuitorul nu mai stabilește întotdeauna direct, prin lege, contravenții și sancțiuni, ci această competență revine autorității publice însărcinate cu organizarea executării legii. În sensul celor de mai sus, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 51/2004”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile părții prezente și ale procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din analiza motivării acesteia, îl constituie dispozițiile art. 2 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 180/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 22 aprilie 2002, care au următorul conținut:

– Art. 2 alin. (1): „*Prin legi, ordonanțe sau hotărâri ale Guvernului se pot stabili și sancționa contravenții în toate domeniile de activitate.*”

Critica de neconstituționalitate constă în susținerea că prevederile legale criticate acordă Guvernului posibilitatea de a stabili prin hotărâri amenzi pentru contravenții, care constituie venituri ale bugetului de stat, încălcându-se astfel dispozițiile art. 139 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora „*Impozitele, taxele și orice alte venituri ale bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale de stat se stabilesc numai prin lege.*”

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată. Deși, potrivit legii, amenzile se fac venit la bugetul de stat, stabilirea lor pentru săvârșirea contravențiilor nu are aceeași semnificație cu stabilirea impozitelor și taxelor sau a altor contribuții ale bugetului de stat, în sensul textului constituțional al art. 139 alin. (1), cu caracter obligatoriu și prestabilit. În cazul amenzilor, baza legală a prevederii lor ca venituri la buget o constituie reglementarea cuprinsă în art. 8 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată prin Legea nr. 180/2002, potrivit căreia „Sumele provenite din amenzi se fac venit la bugetul de stat”, precum și dispozițiile din anexa nr. 1 la Legea bugetului de stat pe anul 2005 nr. 511/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.121 din 29 noiembrie 2004, dispoziții care prevăd, la „diverse venituri”, cuantumului total estimat al veniturilor din amenzi și din alte sancțiuni aplicate, potrivit dispozițiilor legale. Spre deosebire de plata impozitelor și taxelor sau a altor contribuții ale bugetului de stat, a cărei obligație constituțională a cetățenilor este prevăzută de art. 56 din Constituție, în sensul că aceștia contribuie prin impozite și taxe la finanțarea cheltuielilor publice, amenda nu face parte din categoriile de venituri prevăzute de art. 139 alin. (1) din Constituție; ea nu este o sursă de venit dacă legea este respectată, ceea ce reprezintă situația normală, dezirabilă. Specificul derivă din caracterul de sancțiune al amenzii, de consecință a încălcării unei norme legale prin săvârșirea unei contravenții. Faptul generator al raportului juridic al obligației de plată a amenzii îl constituie comiterea contravenției.

De altfel, textul de lege criticat, într-un alt context, a mai format obiect al controlului de constituționalitate exercitat pe cale de excepție, Curtea stabilind că dispozițiile respective sunt constituționale. Prin Decizia nr. 51 din 12 februarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 186 din 3 martie 2004, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001. În considerentele deciziei s-a reținut că „noțiunea de organizare a executării

legii din cuprinsul art. 108 alin. (2) al Constituției republicate are un sens mai larg decât cea privind aplicarea legii, și anume prin hotărâri ale Guvernului pot fi dispuse măsuri organizatorice, financiare, instituționale sau sancționatorii în vederea stabilirii cadrului necesar pentru ducerea la îndeplinire a dispozițiilor legii. Așadar, legiuitorul nu mai stabilește întotdeauna direct, prin lege, contravenții și sancțiuni, ci, chiar în sensul textului constituțional invocat, această competență revine autorității publice însărcinate cu organizarea executării legii.

În consecință, Curtea nu poate reține că prevederile art. 2 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, care atribuie Guvernului, în mod expres, competența de a stabili și sancționa prin hotărâre anumite fapte ce constituie încălcări ale legii, sunt neconstituționale.

În același sens menționăm și Decizia nr. 43 din 27 ianuarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 154 din 22 februarie 2005.

De asemenea, prin Decizia nr. 535 din 7 decembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 21 ianuarie 2005, Curtea a constatat că „textele criticate nu încalcă dispozițiile art. 61 alin. (1) din Constituție, care proclamă Parlamentul drept organ reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării, întrucât reglementarea unor contravenții într-un domeniu sau altul de activitate este posibilă și prin

acte normative subordonate legii, în condițiile în care domeniile respective sunt prevăzute în competența dată prin lege autorităților publice stabilite la art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001. Reglementarea contravențiilor în condițiile dispozițiilor art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 nu reprezintă o reglementare primară, ci una secundară în raport cu legea care stabilește competența în materie a autorităților administrației publice locale sau județene într-un domeniu sau altul de activitate sau care, eventual, reglementează domeniul de activitate respectiv. De altfel, chiar dispozițiile art. 2 alin. (2) menționate se referă la «toate domeniile de activitate pentru care acestora le sunt stabilite atribuții prin lege».

De altfel, Curtea, de principiu, a stabilit în jurisprudența sa că noțiunea de organizare a executării legii, consacrată de dispozițiile art. 108 alin. (2) din Constituție, «are un sens mai larg decât cea privind aplicarea legii, și anume prin hotărâri ale Guvernului pot fi dispuse măsuri organizatorice, financiare, instituționale sau sancționatorii în vederea stabilirii cadrului necesar pentru ducerea la îndeplinire a dispozițiilor legii».

Soluțiile pronunțate de Curtea Constituțională în cauzele respective, precum și considerentele care au stat la baza acestora își păstrează valabilitatea și în cauza de față, întrucât nu se invocă elemente de natură să determine modificarea acestei jurisprudențe.

Potrivit considerentelor expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Societatea Comercială „Laura” — S.R.L. în Dosarul nr. 2.010/2004 al Judecătorei Târgu Mureș.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 aprilie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 257

din 12 mai 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 92¹ din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Dupress” — S.R.L. din Oradea în Dosarul nr. 1.133/COM/2004 al Tribunalului Bihor — Secția comercială și contencios administrativ.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că textul de lege criticat dă expresie principiului procesului echitabil, înscris în art. 21 alin. (3) din Constituție, fără a aduce atingere dispozițiilor constituționale invocate de autorul excepției.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 92¹ din Codul de procedură

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 7 decembrie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 1.133//COM/2004, **Tribunalul Bihor — Secția comercială și contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 92¹ din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Dupress” — S.R.L. din Oradea într-o cauză având ca obiect o contestație la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul susține că textul de lege criticat încalcă dispozițiile art. 16 alin. (1), art. 21 alin. (3) și ale art. 24 alin. (1) din Constituție. Cu referire la primul dintre textele de referință invocate se consideră că reglementarea legală îi contravine, întrucât instituie un tratament discriminatoriu între persoanele juridice și persoanele fizice. Astfel, în ceea ce le privește pe primele, omite să reglementeze o serie de situații care, prin specificul lor, impuneau rezolvări legislative adecvate în ceea ce privește citarea. Prin opoziție, persoanelor fizice li se aplică un regim privilegiat, întrucât în cuprinsul art. 92 din Codul de procedură civilă este prevăzut în detaliu modul în care acestea vor fi citate.

Potrivit textului de lege criticat, comunicarea citației și a altor acte de procedură către persoanele juridice se face prin afișare în două cazuri: când se refuză primirea sau dacă se constată, la termen, lipsa oricărei persoane la sediul acestora, însă laconismul, caracterul eliptic și ambiguitatea modului de reglementare al acestor două cazuri „creează o situație defavorabilă, de inegalitate juridică între părți afirmativ egale în fața legii”, aducând atingere și dreptului la apărare. Cu privire la dreptul la un proces echitabil, autorul excepției nu specifică în ce ar consta încălcarea acestuia.

Tribunalul Bihor — Secția comercială și contencios administrativ apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textul de lege criticat constituie o excepție de la modul de comunicare a actelor de procedură, fără a reprezenta o discriminare între persoanele fizice și cele juridice și fără a constitui un impediment în exercitarea dreptului la apărare sau în ceea ce privește accesul liber la justiție, asigurând, totodată, celeritatea soluționării cauzelor.

Existența unor reguli speciale de procedură nu înseamnă nesocotirea „principiului egalității în fața justiției”, în conformitate cu care „toate persoanele au o vocație egală de a fi judecate de aceleași instanțe judecătorești și după aceleași reguli de procedură”.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât „rațiunea ce a stat la baza reglementării cuprinse în textul de lege criticat a avut în vedere diversitatea persoanelor juridice vizate de acesta”. Afirmatia autorului excepției potrivit căreia „textul citat conturează o situație defavorabilă, de inegalitate a persoanei juridice în raport cu persoana fizică”, este neîntemeiată, deoarece principiile privitoare la citarea părților sunt adaptate în mod corespunzător pentru persoanele juridice.

Textul de lege criticat face parte dintr-o reglementare unitară, reprezentând o excepție de la regula comunicării citației și a altor acte de procedură și nu poate fi aplicat decât atunci când situația de fapt nu mai lasă agentului procedural o altă posibilitate de comunicare a actelor de

procedură. Se urmărește astfel prevenirea și limitarea eventualelor abuzuri în exercitarea drepturilor procesuale de natură să determine tergiversarea soluționării cauzei, pe calea menținerii cu rea-credință a unei permanente lipse de procedură.

Dispozițiile legale criticate nu instituie nici o discriminare, deoarece se referă la „situații distincte și la persoane deosebite”, astfel că nu se poate reține încălcarea principiului egalității în drepturi prevăzut de art. 16 din Constituție.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 92¹ din Codul de procedură civilă sunt constituționale, arătând că procedura afișării citației reprezintă o excepție de la regula comunicării acesteia.

Dispozițiile legale criticate referitoare la comunicarea actelor de procedură reprezintă expresia aplicării principiului privind dreptul persoanei la judecarea procesului său în mod echitabil și într-un termen rezonabil, precum și o garanție a dreptului la apărare, fără a aduce atingere principiului egalității, ci reglementând o modalitate specială de îndeplinire a procedurii de citare, determinată de situația obiectiv diferită a celor citați.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 92¹ din Codul de procedură civilă, introdus prin art. I pct. 36 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 479 din 2 octombrie 2000, cu modificările aduse prin pct. 6 al articolului unic din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 217 din 27 aprilie 2001, dispoziții care au următorul conținut:

— Art. 92¹: *„Comunicarea citației și a altor acte de procedură nu se poate realiza prin afișare în cazul persoanelor juridice, precum și al asociațiilor sau societăților care, potrivit legii, pot sta în judecată, cu excepția cazurilor în care se refuză primirea sau dacă se constată, la termen, lipsa oricărei persoane la sediul acestora.”*

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1), art. 21 alin. (3) și ale art. 24 alin. (1), care au următorul conținut:

— Art. 16 alin. (1): *„Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.”;*

— Art. 21 alin. (3): *„Părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.”;*

— Art. 24 alin. (1): *„Dreptul la apărare este garantat.”*

Examinând excepția, Curtea Constituțională constată că principiul egalității de tratament nu-și găsește aplicare în relația persoană fizică—persoană juridică, fiind vorba de subiecte de drept aflate *de plano* în situații juridice diferite și cărora li se aplică regimuri juridice diferite. În aceste condiții, deosebirea de reglementare în materia procedurii de citare nu poate fi convertită într-un fine de neconstituționalitate a textului dedus controlului, cu referire la art. 16 alin. (1) din Constituție.

A fortiori, o asemenea critică nu poate fi primită dacă se are în vedere că este argumentată printr-o pretinsă omisiune a legiuitorului care, chiar reală fiind, nu ar putea fi complinită de Curte, în limitele competenței sale constituționale.

Textul de lege criticat dă expresie prevederilor art. 21 alin. (3) din Constituție, în măsura în care consacră, prin excepție de la regula care prevede interdicția comunicării citației prin afișare, posibilitatea utilizării unei atare modalități, în situațiile în care se refuză primirea sau înmânarea citației nu este posibilă ca urmare a lipsei

oricărei persoane de la sediul societății. Se previne astfel posibilitatea tergiversării cauzei prin crearea unei permanente lipse de procedură de natură să afecteze esențial imperativele caracterului echitabil și termenului rezonabil în derularea procesului.

În sfârșit, incidența în cauză a textului de lege supus controlului este determinată de împrejurări ce relevă culpa autorului excepției, așa încât acestea nu sunt susceptibile de a fi convertite în argumente ce privesc încălcarea dreptului acestuia la apărare.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 92¹ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Dupress” — S.R.L. din Oradea în Dosarul nr. 1.133/COM/2004 al Tribunalului Bihor — Secția comercială și contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 mai 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

**pentru aprobarea Normei tehnice interne cu privire la ocrotirea și gestionarea durabilă
a resurselor acvatice vii din apele de munte administrate de Regia Națională
a Pădurilor — Romsilva**

Având în vedere prevederile art. 13² alin. (1), ale art. 21 alin. (1) și ale art. 79 din Legea nr. 192/2001 privind resursele acvatice vii, pescuitul și acvacultura, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 83 și 84 din Legea nr. 26/1996 — Codul silvic,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 155/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării RURALE, cu modificările ulterioare,

ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. 1. — Practicarea pescuitului recreativ/sportiv în apele de munte administrate direct de către Regia Națională a Pădurilor — Romsilva prin ocoalele silvice se face în baza normei tehnice interne prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 2. — Dreptul de pescuit în scop recreativ/sportiv în apele de munte, care constituie obiectul Protocolului încheiat în scopul atribuirii folosinței piscicole a unor ape de munte organizațiilor de pescari sportivi din România, se atribuie, la cerere, asociațiilor de pescari sportivi legal constituite, parte la acest protocol, precum și altor asociații de pescari sportivi nou-înființate, legal constituite, conform prevederilor Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 117/2005 privind accesul la resursele

acvatice vii, în vederea practicării pescuitului recreativ/sportiv în bazinele piscicole naturale.

Art. 3. — Dreptul de pescuit în scop recreativ/sportiv în apele de munte administrate direct de către Regia Națională a Pădurilor — Romsilva, prin direcțiile silvice și ocoalele silvice, se atribuie de către acestea în baza Permisului individual de pescuit în apele de munte, al cărui model este prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 4. — Formularele autorizațiilor și permiselor individuale de pescuit sunt tipărite, înseriate și gestionate, conform legii, de Regia Națională a Pădurilor — Romsilva și de asociațiile de pescari sportivi, după caz.

Art. 5. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,
Nicolae Flaviu Lazin,
secretar de stat

București, 2 iunie 2005.
Nr. 424.

ANEXA Nr. 1

NORME TEHNICE INTERNE
cu privire la ocrotirea și gestionarea durabilă a resurselor acvatice vii din apele de munte administrate de Regia Națională a Pădurilor — Romsilva

A. Reglementări legale

Conform art. 79 lit. a) din Legea nr. 192/2001 privind resursele acvatice vii, pescuitul și acvacultura, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Regia Națională a Pădurilor — Romsilva este administratorul resurselor acvatice vii din apele de munte.

Conform art. 5 din Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 117/2005, formularele autorizațiilor și permiselor individuale de pescuit în scop recreativ/sportiv sunt tipărite, înseriate și gestionate, conform legii, de administratorii resurselor acvatice vii — în cazul apelor de munte direct administrate de către Regia Națională a Pădurilor — Romsilva prin direcții silvice și ocoale silvice.

Conform art. 3 lit. e) din Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale și al ministrului mediului și gospodăririi apelor nr. 178/269/2005 privind prohibiția pescuitului în anul 2005, pescuitul păstrăvului indigen, fântânel și coregon este interzis în perioada 15 septembrie 2005 — 30 aprilie 2006.

Sezonul de pescuit la păstrăvul indigen, fântânel, coregon și lipan este deschis pe apele de munte administrate direct de Regia Națională a Pădurilor — Romsilva în perioada 1 mai — 14 septembrie 2005.

Conform prevederilor art. 63¹ din Legea nr. 192/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, constatarea faptelor ce constituie contravenții sau infracțiuni și aplicarea sancțiunilor contravenționale, pentru fondurile de pescuit din apele de munte, se fac de către personalul cu drept de control din cadrul Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva, împuternicit prin ordin al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale.

Conform prevederilor art. 22 din Legea nr. 192/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, administratorii și beneficiarii dreptului de pescuit exercită cu personal specializat paza resurselor acvatice vii, a exploatării acestora, controlul activității de pescuit, combaterea pescuitului ilegal, a furturilor, distrugerilor și degradărilor.

Conform prevederilor art. 22¹ din Legea nr. 192/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, personalul de pază este dotat, în condițiile legii, cu armament și echipament corespunzător.

Conform prevederilor art. 22² din Legea nr. 192/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu personalul de pază este asimilat personalului care îndeplinește o funcție ce implică exercițiul autorității publice centrale.

Personalul silvic specializat, pe fiecare fond de pescuit, delimitează și marchează cu panouri zonele oprite de la pescuit, precum și fondurile rezervate pe care s-a stabilit

că pescuitul este interzis, în vederea refacerii efectivelor de salmonide.

B. Lucrări de amenajare și exploatare a resurselor acvatice vii din apele de munte

Administratorul apelor de munte, Regia Națională a Pădurilor — Romsilva, aplică măsuri de gestionare durabilă a resurselor acvatice din apele de munte, prin îmbunătățirea condițiilor naturale de creștere a salmonidelor pe fondurile de pescuit administrate direct, prin amenajare de cascade podite, cascade simple, pinteni și toplițe pentru stocarea materialului biologic (puiți de păstrăvi) destinat repopulărilor anuale.

Pescuitul sportiv poate fi exercitat de orice persoană, cetățean român sau străin, pe bază de permis de pescuit eliberat de Regia Națională a Pădurilor — Romsilva, direcțiile silvice și ocoalele silvice, în baza autorizației de atribuire a dreptului de pescuit pe care direcția silvică o eliberează atât fiecărui ocol silvic cu ape de munte, cât și fiecărei asociații de pescari sportivi legal constituite.

Permisele de pescuit pentru fondurile administrate direct prin ocoalele silvice se tipăresc și se eliberează de către Regia Națională a Pădurilor — Romsilva.

Direcțiile silvice și ocoalele silvice vor elibera, la cerere, permise de pescuit, direct sau prin împuterniciți (șefi de ocoale, pădurari, maiștri de vânatoare).

În permisul de pescuit se vor înscrie atât fondul de pescuit pe care se poate pescui, cât și zilele libere la pescuit pe fiecare fond.

Pescuitul sportiv în apele de munte este permis a fi exercitat de pe mal, cu undița sau lanseta ținută în mână și folosindu-se în exclusivitate momeli artificiale. Undița va fi prevăzută cu cel mult 2 (două) cârlige.

În amenajările piscicole, lacurile naturale și în lacurile de acumulare, în care pescuitul sportiv este permis, se va pescui de pe mal sau din barcă.

Pescarii vor reține numai capturile cu lungimea minimă de 20 cm pentru păstrăv, 22 cm pentru coregon și 25 cm pentru lipan. Restul peștilor va fi eliberat urgent în apă, la locul capturării.

Fiecare pescar va reține maximum 10 pești/zi de pescuit.

Pescuitul recreativ/sportiv este permis numai în timpul zilei, de la răsăritul și până la apusul soarelui.

Serviciul vânatoare—salmonicultură din cadrul Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva împreună cu responsabilii activității pe linie de salmonicultură din cadrul direcțiilor silvice vor duce la îndeplinire prevederile prezentei norme tehnice interne.

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR
ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

REGIA NAȚIONALĂ A PĂDURILOR — ROMSILVA

Direcția silvică
Ocolul silvic
Seria RNP..... Nr.

PERMIS DE PESCUIT
în scop recreativ/sportiv în apele de munte

Perioada de valabilitate
.....

Domnul,
din localitatea,
având calitatea de pescar sportiv, a obținut dreptul de a
practica pescuitul sportiv în scop recreativ/sportiv în
următoarele fonduri de pescuit:

Emitent

Am luat cunoștință de condițiile în care pot practica
pescuitul și mă oblig să le respect.

Titular al permisului,

Numele și prenumele

Semnătura

Data

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR
ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

REGIA NAȚIONALĂ A PĂDURILOR — ROMSILVA

Direcția silvică
Ocolul silvic
Seria RNP..... Nr.

PERMIS DE PESCUIT
în scop recreativ/sportiv în apele de munte
eliberat în data de

Perioada de valabilitate
.....

Domnul, cu domiciliul în localitatea,
str. nr., județul (sectorul), posesor al buletinului/cărții
de identitate seria nr., emis/emisă de, poate
exercita pescuitul în scop recreativ/sportiv în următoarele fonduri de pescuit, administrate direct de
Regia Națională a Pădurilor — Romsilva:

Efectuarea pescuitului în scop recreativ/sportiv se face numai în condițiile, cu mijloacele și în
perioadele prevăzute de lege. Posesorul acestui permis este obligat ca de fiecare dată când
practică pescuitul să aibă asupra sa documentele privind identitatea sa, pentru a fi prezentate
organelor de control, la cerere.

Nerespectarea prevederilor referitoare la practicarea pescuitului în scop recreativ/sportiv atrage
anularea acestui permis, precum și răspunderea materială, contravențională sau penală, potrivit legii.

Pescuitul sportiv în apele de munte menționate mai sus este permis a se exercita cu undița
sau cu lanseta ținută în mână și folosind, în exclusivitate, momeli artificiale.

Se pot reține numai capturile (peștii) cu lungimea minimă de 20 cm la păstrăv, 22 cm la
coregon și 25 cm la lipan. Pescuitul sportiv în apele de munte este permis numai în timpul zilei, de
la răsăritul până la apusul soarelui.

Emitent,

Numele și prenumele

Semnătura și ștampila

P R E Ț U R I L E
publicațiilor legislative pentru anul 2005
— pe suport tradițional —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoarea abonamentului anual — lei vechi/lei noi —	Valoarea abonamentului trimestrial — lei vechi/lei noi —			
			Trim. I	Trim. II	Trim. III	Trim. IV
1.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba română	12.340.000/1.234	3.085.000/308,5	3.085.000/308,5	3.085.000/308,5	3.085.000/308,5
2.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba română, numere bis*)	2.135.000/213,5	—	—	—	—
3.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba maghiară	9.480.000/948	2.370.000/237	2.370.000/237	2.370.000/237	2.370.000/237
4.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	15.000.000/1.500	3.750.000/375	3.750.000/375	3.750.000/375	3.750.000/375
5.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	3.040.000/304	760.000/76	760.000/76	760.000/76	760.000/76
6.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	12.820.000/1.282	3.205.000/320,5	3.205.000/320,5	3.205.000/320,5	3.205.000/320,5
7.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	11.820.000/1.182	2.955.000/295,5	2.955.000/295,5	2.955.000/295,5	2.955.000/295,5
8.	Colecția Legislația României	3.130.000/313	782.500/78,25	782.500/78,25	782.500/78,25	782.500/78,25
9.	Colecția de hotărâri ale Guvernului și alte acte normative	5.190.000/519	1.297.500/129,75	1.297.500/129,75	1.297.500/129,75	1.297.500/129,75
10.	Repertoriul actelor normative	800.000/80	—	—	—	—
11.	Decizii ale Curții Constituționale	565.000/56,5	—	—	—	—
12.	Ediții trilingve	3.000.000/300	—	—	—	—

*) Cu excepția numerelor bis în care se publică acte cu un volum extins și care interesează doar un număr restrâns de utilizatori.

Toate publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ sunt purtătoare de T.V.A. în cotă de 9%, aceasta fiind inclusă în prețul de abonament.

Pentru siguranța clienților, abonamentele la publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ se pot efectua prin următorii difuzori:

- ◆ COMPANIA NAȚIONALĂ „POȘTA ROMÂNĂ“ — S.A. — prin oficiile sale poștale
- ◆ RODIPET — S.A. — prin toate filialele
- ◆ INTERPRESS SPORT — S.R.L. — București, str. Hristo Botev nr. 6
(telefon/fax: 313.85.07; 313.85.08; 313.85.09)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9
(telefon/fax: 221.05.37; 0745.133.712)
- ◆ M.T. PRESS IMPEX — S.R.L. — București, bd. Basarabia nr. 256
(telefon/fax: 255.48.15; 255.48.16)
- ◆ INFO EUROTRADING — S.A. — București, Splaiul Independenței nr. 202A
(telefon/fax: 316.30.58)
- ◆ ACTA LEGIS — S.R.L. — București, str. Banul Udrea nr. 10,
(telefon/fax: 411.91.79)
- ◆ CURIER PRESS — S.A. — Brașov, str. Traian Grozăvescu nr. 7
(telefon/fax: 0268/47.05.96)
- ◆ MIMPEX — S.R.L. — Hunedoara, str. Ion Creangă nr. 2, bl. 2, ap. 1
(telefon/fax: 0254/71.92.43)
- ◆ CALLIOPE — S.R.L. — Ploiești, str. Candiano Popescu nr. 36
(telefon/fax: 0244/51.40.52, 0244/51.48.01)
- ◆ ASTOR-MED — S.R.L. — Iași, str. Sucidava nr. 2, bl. U2, sc. C, ap. 2
(telefon/fax: 0232/27.91.76, 0232/25.84.27)
- ◆ ART ADVERTISING — S.R.L. — Râmnicu Vâlcea, str. Regina Maria nr. 7, bl. C1, sc. C, mezanin II
(tel. 0250/73.54.75, 0744.50.90.99)
- ◆ ZIRKON MEDIA — S.R.L. — București, str. Călin Ottoi nr. 29
(tel. 250.52.77, 250.22.94, fax 250.56.30)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
 IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
 Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial“

5 948368 032491